

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu T., zastúpeného JUDr. M., proti žalovanému Ing. I., o zaplatenie 18 399,20 Sk s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 10 Cb 103/05 na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. októbra 2006 č. k. 20 Cob 61/2006-143, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie sa **z a s t a v u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania 1606 Sk na účet jeho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, potvrdil rozsudok Okresného súdu v Žiline č. k. 10 Cb 103/05-81 z 29. novembra 2005 a žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 3184 Sk. Rozhodnutie odôvodnil tým, že medzi účastníkmi konania vznikol právny vzťah na základe zmluvy o pripojení, z ktorého si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie sumy 18 399,20 Sk, ako ceny poskytnutých telekomunikačných služieb a zmluvnej pokuty. Uviedol, že nemohol prihliadnuť k novým skutočnostiam alebo dôkazom, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa bez preukázania dôvodov uvedených v § 205a ods. 1 O.s.p. Zdôraznil, že i po krádeži mobilného telefónu žalovaný zodpovedal za jeho používanie rovnako, a to až do riadneho odpojenia mobilného telefónu na základe žiadosti žalovaného z 24. júna 2003; a že v rámci formulovanej obrany žalovaný nepreukázal spoluzodpovednosť žalobcu, presun zodpovednosti na tretie osoby, a to ani vo vzťahu k všeobecným podmienkam.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalovaný dovolanie. V odôvodnení dovolania opäť poukázal na skutočnosť, že mu bol mobil ukradnutý, a preto nebol schopný zabezpečiť, aby sa z neho netelefonovalo. Odcudzenie telefónu nahlásil žalobcovi a pokiaľ bolo potrebné urobiť ďalšie kroky k úplnému odpojeniu mobilného telefónu, mal ho žalobca na to upozorniť. Namietal tiež, že nedostal predvolanie na pojednávanie pred odvolacím súdom a tým nemohol predniesť návrh na vykonanie dôkazov, ktoré odmietol vykonať súd prvého stupňa.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že dôvody, na ktoré žalovaný v dovolaní poukazuje, nie sú dané. Prvostupňový i odvolací súd v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, vyvodil z neho správny právny záver a vysporiadal sa i so všetkými dôkazmi, ktoré boli vo veci vykonané a navrhované.

Nie je tiež daný dovolací dôvod podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p., nakoľko žalovanému nebola postupom sudu odňatá možnosť konať pred súdom. Žalovaný sa zúčastnil pojednávania v prvostupňovom konaní a pojednávanie v neprítomnosti žalovaného v odvolacom konaní bolo zákonné.

Právoplatným rozsudkom odvolacieho súdu bolo uložené žalovanému plniť peňažné plnenie v sume 18 399,20 Sk spolu s 20 % úrokom z omeškania od 2. augusta 2003 do zaplatenia. Minimálna mzda v čase podania návrhu na prvostupňovom súde predstavovala 6080 Sk, teda v konkrétnom prípade nie je prípustné dovolanie s poukazom na ust. § 238 ods. 5 O.s.p.

Okrem uvedeného žalobca poukázal na skutočnosť, že dovolanie nespĺňa náležitosti v zmysle ust. § 241 ods. 1 O.s.p., nakoľko žalovaný nie je zastúpený advokátom a nie je preukázané, že žalovaný ako fyzická osoba – podnikateľ, má právnické vzdelanie, alebo právnické vzdelanie má zamestnanec, ktorý za neho koná.

Zároveň žiadal, aby dovolací súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť mu trovy dovolacieho konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia 3280 Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal, či dovolanie spĺňa podmienky a obsahuje náležitosti podľa § 240 ods. 1 a § 241 ods. 1, ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že nie je splnená podmienka dovolacieho konania.

Pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné, ustanovenia § 92 a § 95 však pre konanie na dovolacom súde neplatia (§ 243c O.s.p.).

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí preto vhodné opatrenia. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

Jednou z podmienok dovolacieho konania je povinné zastúpenie dovolateľa advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 O.s.p.). Tento nedostatok podmienky možno odstrániť, ale bez jej splnenia nie je možné rozhodnúť vo veci samej.

V predmetnom spore podal dovolanie žalovaný, fyzická osoba, ktorý nemá právnické vzdelanie, preto ho súd vyzval, aby v stanovenej lehote pod následkom zastavenia konania preukázal, že je v konaní zastúpený advokátom. Výzva bola doručená dovolateľovi postupom podľa § 47 O.s.p. Dovolateľ nedostatok zastúpenia neodstránil. Keďže sa nepodarilo nedostatok podmienky konania odstrániť, dovolací súd podľa § 102 ods. 2 v spojení s 243c O.s.p. dovolacie konanie zastavil.

Pre úplnosť sa žiada uviesť, že i v prípade odstránenia vady konania by dovolanie žalovaného nebolo prípustné so zreteľom na § 238 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 O.s.p. a okrem toho je daný dôvod neprípustnosti dovolania aj podľa § 238 ods. 5 O.s.p.

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Konanie v tejto obchodnej veci o peňažné plnenie začalo na súde prvého stupňa 30. júla 2004. Žalovaný podal dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa o zaplatenie 18 399,20 Sk s 20% ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy 18 399,20 Sk od 2. augusta 2003 do zaplatenia. Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 400/2003 Z.z. bola s účinnosťou od 1. októbra 2003 stanovená minimálna mzda vo výške 6080 Sk. Desaťnásobok tejto mzdy predstavuje 60 800 Sk. Predmet dovolacieho konania teda neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil ani žiadne iné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa § 237 O.s.p., nakoľko žalovaný bol riadne a včas predvolaný na pojednávanie pred odvolacím súdom, ktoré sa konalo 26. októbra 2006 a doručenie zásielky s predvolaním náhradným spôsobom bolo v súlade s ustanovením § 47 O.s.p. Súdny správne postupovali v konaní a tento svoj postup v dostatočnom rozsahu odôvodnili, keď nevykonali žalovaným navrhnutý dôkaz, t.j. vypočutie svedkov ohľadne skutočnosti, že mobilný telefón po odcudzení už nepoužíval. Za daného skutkového stavu nevykonanie dôkazov navrhnutých žalovaným nie je postup, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom.

Úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby (vyjadrenie k dovolaniu) v sume 1200 Sk, plus paušálna náhrada výdavkov 178 Sk a 19 % daň z pridanej hodnoty 228 Sk (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/, § 18 ods. 4 vyhl. č. 655/2004 Z.z.), čo spolu predstavuje 1606 Sk.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 23. júla 2008

**JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu**